

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/445- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 208/2011. (VII. 21.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

I.

A panaszos előadása szerint 2011. február 23-án 13 óra körül Budapest XVIII. kerületében a munkahelyéről egy közeli boltba tartott gépkocsijával, amikor a Vasút utca – Paula utca kereszteződésében szolgálati gépjárművel közlekedő rendőrök megállították. A rendőrségi gépkocsiból csak az egyik rendőr szállt ki (akinek azonosító számát a panaszos utóbb feljegyezte), míg a másik rendőr az intézkedés végéig a jármű volánjánál ült.

A panaszost intézkedés alá vonó rendőr bemutatkozott, de nem igazolta magát. Közúti ellenőrzésre hivatkozva – konkrét cél, illetve a vonatkozó jogszabályi rendelkezések megjelölése nélkül – elkérte a panaszos okmányait és az autó forgalmi engedélyét.

Amikor a panaszos a gépkocsi papírjait átadta, észrevette, hogy személyazonosító iratai a helyszíntől 3 percre levő munkahelyén maradtak, kabátja zsebében. A panaszos ezt közölte a rendőrrel, aki azonban felszólította őt, hogy parkoljon le a gépkocsival, zárja le, mert előállítja a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos kérte a rendőrt, hogy menjenek vissza a közeli munkahelyére az iratokért, illetve felajánlotta a panaszos azt is, hogy a helyszíntre viteti igazolványait.

A rendőr a panaszos minden kérését elutasította és „egyre agresszívebben” szólította fel a leparkolásra és a gépkocsi lezárására. A panaszos ennek eleget tett, majd a rendőr – az intézkedés céljának közlése és jogszabályi hivatkozás nélkül – arra utasította, hogy álljon a rendőrségi gépkocsi motorháztetejéhez, pakoljon ki zsebeiből, fordítsa ki, és húzza fel nadrágszárát. Emiatt a panaszos megalázva és nevetségesnek érezte magát a forgalmas utcán. Zsebeiből kipakoltatott papírpénzét pedig intézkedés közben a szél elfújta a motorháztetőről.

A panaszost ezt követően a szolgálati gépkocsival, megkülönböztetett jelzést használva beszállították a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra, ahol a folyosón ültették le. Egy idő elteltével a panaszoshoz lépett egy harmadik – az intézkedőktől különböző – rendőr, aki megkérdezte, hogy miért nem adta meg adatait az intézkedő rendőröknek. A panaszos erre azt válaszolta, hogy azért, mert nem kérdezték meg tőle, sőt ezirányú kérését is elutasították, ha nem így történt volna, „most nem tölténé feleslegesen az idejét a rendőrségen”. Miközben a panaszos ezzel a rendőrrel beszélgetett, a helyszínen intézkedő rendőr folyamatosan azt mondogatta, hogy ő kérdezte a panaszos adatait, amire a panaszos közölte, hogy az nem igaz.

A folyosón a panaszos végül bediktálta az adatait az intézkedő rendőrnek, aki bement az egyik irodába. Később ismét megjelent a folyosón, ahol aláíratta a panaszossal az előállítás időtartamáról szóló igazolást. Ekkor a panaszos az igazoláson a megfelelő rész aláhúzásával jelezte, hogy panaszt kíván tenni. A rendőr bekiabált az irodába, hogy „panaszt akar tenni”, amire kikiabáltak: „a lap alján levő címen megteheti”. A panaszos kérte a helyszínen intézkedő rendőröket, hogy mutatkozzanak be és adják meg azonosító számukat. A panaszos kérésnek a szolgálati gépkocsiban maradó rendőr azonnal eleget tett. A panaszossal szemben ténylegesen intézkedő rendőr viszont sarkon fordult és elindult, közben pedig azt mondta, hogy az intézkedés elején már bemutatkozott. A panaszos végül leolvasta az azonosító számát. A panaszost nem tájékoztatták jogorvoslati lehetőségéről, a Panasztestületről a kapott igazolás alapján elérhetőség alapján szerzett tudomást.

Az intézkedést követően a panaszost szabadon bocsátották a rendőrkapitányságról, ahonnan a több kilométerre levő gépkocsijához magának kellett eljutnia.

A panaszbeadvány szerint már a rendőri intézkedés elején kikapcsoltatták a panaszos mobiltelefonját, annak okát azonban nem közölték. A panaszos így senkit nem tudott értesíteni, hogy az eredetileg 10 percesre tervezett vásárlás helyett hova tűnt el órákra.

A rendőrkapitányság folyosóján a panaszosnak odaadták az előállítás időtartamáról szóló igazolást, hogy azt írja alá, ahhoz azonban „kitöltési útmutatót” nem kapott. A panaszostól korábban nem kérdezték meg, hogy hozzátartozója kiértesítését kéri-e, ezért a panaszos úgy gondolta, hogy a megfelelő részt alá kell húznia, ezért az igazolás mindkét

példányán a „nem kérte” mondatrészt húzta alá. Az „előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal él – nem él” résznél pedig a „panasszal él” szavakat húzta alá.

A panaszos elismeri, hogy hibázott, mert nem voltak nála az okmányok, mégis „felháborítónak és aránytalannak” érezte a vele szemben foganatosított intézkedést, amelynek során mindvégig azt sugallta a rendőr, hogy hatalmánál fogva bármit megtehet, és fölényesen, nagyképűen viselkedett.

A panaszos a fentiek miatt kérte a Panasztestületet panaszának kivizsgálására.

Összességében a panaszos az alábbi rendőri intézkedéseket és mulasztásokat sérelmezi:

- az intézkedés aránytalanságát (a szabálysértési bírság összegét értve ezalatt);
- az intézkedés hangnemét;
- a rendőr nem „igazolta” magát;
- nem közölték az előállítás okát, jogalapját;
- nem közölték a ruházatátvizsgálás okát, jogalapját;
- nem indokolták meg, hogy miért kell kikapcsolni a mobiltelefonját;
- nem tájékoztatták megfelelően a jogorvoslati lehetőségről.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumok alapján tényszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a Közrendvédelmi Osztály két rendőre – egy r. főtörzsőrmester segédelőadó nő és egy r. őrmester mozgóőr – intézkedett.

A tájékoztató levél szerint a panaszost a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén elrendelt „Látni és látszani” elnevezésű közlekedésbiztonsági akció keretén belül vonták közlekedésrendészeti ellenőrzés alá.

A kapitányságvezető – a Panasztestület felvilágosítás-kérése alapján – arról is tájékoztatást adott, hogy a rendőrkapitányság épületében a panaszost nem vonta intézkedés alá másik rendőr, csak az ügyeletes tiszti szolgálatot ellátó r. százados érdeklődött az előállítás okáról. Ugyanakkor a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának egyik r. őrmestere, aki éppen szolgálati feladatait teljesítette a rendőrség épületében, felismerni vélte a panaszost, tekintettel arra, hogy az Igazgatásrendészeti Osztály „számtalan alkalommal kérte [a panaszos] elővezetését korábbiakban elkövetett szabálysértések miatt, amit közölt az illetékes szabálysértési előadóval, aki átadott a panaszos részére egy 10.000 forintról szóló postai befizető lapot”.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint 2011. február 23-án a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának két rendőre a rendőrkapitányság illetékességi területén „Látni és látszani” elnevezésű közlekedésbiztonsági akcióban vett részt. Ennek keretében 14 óra 20 perckor a XVIII. kerület, Vasút és Paula utca kereszteződésénél megállásra intettek egy tehergépkocsit, és annak vezetőjét – a panaszost – igazolásra szólították fel. Az intézkedés során megállapították, hogy a panaszos nem tartotta magánál személyi és menetokmányait. A rendőrök ezt követően lezáratták a tehergépkocsit, ruházatát átvizsgálták, azt követően pedig személyazonosságának megállapítása céljából a rendőrkapitányságra előállították, ahol az ügyeletes tisztnak sérülés- és panaszmentesen átadták.

A panaszos adatait az ügyeletesen keresztül leellenőrizték, ami alapján a panaszos körözésben nem szerepelt, eltiltás hatálya alatt nem állt, az általa vezetett tehergépkocsi nem volt kivonva a forgalomból. A rendőrök egyúttal szabálysértési feljelentéssel éltek a

panaszossal szemben a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 4. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző szabálysértés elkövetése miatt.

A jelentés szerint a panaszt az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulata alapján igazoltatták, a 33. § (2) bekezdés a) pontja alapján – magát hitelt érdemlően igazolni képtelen személy – előállították. A panaszzal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót és az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták. Az előállítás oka 2011. február 23-án 15 órakor megszűnt, a panaszos szabadon bocsátása megtörtént.

Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás alapján az igazoltatás és az előállítás jogszerű és szakszerű volt.

A szabálysértési feljelentés az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltakhoz képest az alábbi többlet információt tartalmazza.

Amikor a panaszos iratait elkérték, a panaszos – kérésre – elmondta, hogy azok a lakásán maradtak. A rendőrök az adatokat bemondás alapján akarták rögzíteni, de a panaszos közölte, hogy „nem mondja meg, majd bent a kapitányságon közli, »ha már cirkuszolunk, akkor ő is«”.

A rendőrök megkérték a panaszt, hogy a tehergépkocsit zárja le, azt követően pedig közölték, hogy a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra előállítják személyazonosságának megállapítása céljából.

Megállapították, hogy a panaszos személykörözés hatálya alatt nem áll, nincs eltiltva a járművezetéstől, a jármű tárgykörözésben nem szerepel.

A rendőrök a feljelentésben megjegyezték, hogy a panaszos az intézkedés végén elkérte nevüket és jelvéyszámukat, és közölte, hogy panasszal kíván élni az intézkedés ellen.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a személyi szabadságot korlátozó intézkedés az Rtv. 33. §-a alapján 2011. február 23-án 14 óra 20 perctől 15 óráig tartott. A panaszos hozzátartozója (képviselője) kiértesítését nem kérte, az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal él; továbbá élelmezést nem kért. Az igazolásra a panaszos ráírt két azonosító számot, amelyek mellett egy „N”, illetve „F” jelzés szerepel (a rendőrségi dokumentumok alapján ez arra utal, hogy a rendőrök egyike nő, a másik férfi volt). A dokumentum tartalmazza – más jogvédő szervezetek mellett – a Panasztestület elérhetőségeit. A dokumentumot a panaszos aláírta.

Az intézkedő rendőrök jelentést készítettek a panaszolt rendőri intézkedés részleteiről.

A rendőri jelentés az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben és a szabálysértési feljelentésben írtakhoz képest az alábbi kiegészítő információkat tartalmazza.

A r. őrmester a megjelölt helyen és időpontban az említett közlekedésbiztonsági akció keretében megállásra intette a panaszos által vezetett tehergépkocsit. A napszaknak megfelelően üdvözölte, bemutatkozott, közölte szolgálati helyét, azt követően pedig a panaszt igazolásra szólította fel. A r. őrmester közölte a panaszossal az intézkedés tényét és célját. A panaszos elmondta, hogy semmiféle irat nincs nála, azokat az otthonában felejtette, illetve azt is közölte, hogy a tehergépkocsi nem a sajátja, hanem annak a kft.-nek a tulajdonát képezi, ahol dolgozik.

Mivel a panaszos a helyszínen semmilyen személyazonosításra alkalmas fényképes irattal nem rendelkezett, a rendőr közölte vele, hogy személyazonosságának megállapítása céljából a rendőrkapitányságra előállítja, illetve vele szemben szabálysértési feljelentéssel él, mivel menet közben nem tartotta magánál vezetői engedélyét. A r. őrmester

ruházatátvizsgálást hajtott végre, amelynek során megkérte a panaszost, hogy a zsebében levő értékeit a szolgálati gépkocsi motorháztetejére pakolja ki. Ennek során a panaszos zsebéből papírpénz került elő, ami a szeles időjárás miatt a motorháztetőről a földre került, de a panaszos azt felvette, és hiánytalanul visszatette a zsebébe.

A rendőr ezt követően megkérte a panaszost, hogy a járművet zárja le, a mobiltelefonját „lehetőség szerint az előállítás időtartama alatt tartsa kikapcsolt állapotban”, és foglaljon helyet a szolgálati gépkocsi hátsó ülésén. Mielőtt a panaszos beült, a r. őrmester rögzíteni akarta a személyi adatait, a panaszos azonban közölte, hogy nem mondja meg, „majd a kapitányságon megmondom, ha már cirkuszosunk, akkor ő is”.

A rendőrkapitányság épületéhez tartó úton a panaszos mindvégig azt hangoztatta, hogy „a XVIII. kerületi rendőrök jobban tennék, ha a bűnözők után nyomoznának, és nem őt zaklatnák állandóan.” A rendőr azon kérdésére, hogy korábban volt-e már ügye a rendőrkapitányságon, azt felelte, hogy igen.

A rendőrkapitányságra érve a panaszost sérülésmentesen átadták az ügyeletes tisztnek. Adatait bemondás alapján rögzítették. Az ügyeletes keresztül ellenőrizték, ami alapján a panaszos körözésben nem szerepelt. Az ügyeletes tiszt megkérdezte a panaszost, hogy miért állították elő, ekkor a r. őrmester elmondta, hogy a panaszos úgy vett részt a forgalomban, hogy nem tartotta magánál személyi és menetokmányait.

A személyes szabadságot korlátozó intézkedésről szóló jelentés elkészítésének ideje alatt a panaszos a leíró helyiség előtt foglalt helyet, ahol egy r. őrmester felismerni vélte a panaszost, akinek elővezetését több ízben kérte a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya, így az adott hétre is, a részére kiszabott és meg nem fizetett pénzbírság miatt.

A szabálysértési osztály előadója a helyszínen átadott a panaszos részére egy postai befizető lapot, amelyen 10.000 forint szerepelt, amit ha befizet, mentesül az elővezetés alól.

A r. őrmester 15 órakor közölte a panaszossal, hogy a jelentést elkészítette, az ahhoz tartozó nyilatkozatot részére átadta, hogy töltsse ki, írja alá, amennyiben panasza van, azt jelezze. Kiállította az előállítás időtartamáról szóló igazolást is, amelynek egyik példányát szintén átadta a panaszosnak.

A panaszos ekkor közölte, hogy az igazoláson szereplő Panasztestületnél panasszal fog élni, valamint ismételt megkérte a rendőröket jelvénytáruk megadására, mert az intézkedés kezdetén azt nem jegyezte meg. Kérésének eleget téve a rendőrök ismételt, jól érthetően és hangosan közölték nevüket, rendfokozatukat, beosztási helyüket, valamint jelvénytárukat. A panaszos ezt megköszönve távozott a rendőrkapitányság épületéből.

A Panasztestület további felvilágosítást kért a panaszolt rendőri intézkedés részleteit illetően. A panaszossal szemben intézkedő r. főörzsőrmester – a feltett kérdések alapján – kiegészítő jelentésében az alábbiakat adta elő.

A panaszos a rendőri intézkedés során azt közölte, hogy személyi és menetokmányait az otthonában felejtette, ami azonban a helyszíntől távol esett. A panaszos azt mondta, hogy munkahelye található a közelben (3 percre). A Panasztestület azon kérdésére, hogy a rendőrök közölték-e a ruházatátvizsgálás okát és milyen jogszabályi hivatkozás hangozott el azzal összefüggésben, a rendőr azt nyilatkozta, hogy a r. őrmester – miután közölte a panaszossal, hogy személyazonosságának megállapítása céljából a rendőrkapitányságra előállítja – az Rtv. 29. §-ában foglaltaknak megfelelően ruházatátvizsgálást hajtott végre.

A Panasztestület tájékoztatást kért abban a kérdésben is, hogy közöltek-e a rendőrök a panaszossal – amennyiben igen, úgy milyen – jogszabályi rendelkezést a mobiltelefon kikapcsolásával összefüggésben. A r. főörzsőrmester ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy „az előállítás időtartamára tekintettel” kérte a panaszost, hogy mobiltelefonját kapcsolja ki, „hiszen a rendőrségi épületben kifejezetten kéri, hogy mellőzzék a mobiltelefon használatát”. Arra való tekintettel, hogy a panaszost személyazonosságának megállapítása céljából állították elő, nem volt indokolt az előállító

helyiségben való előállítására, ezért kérte a r. főörzsőrmester, hogy arra az időre kapcsolja ki telefonját, hogy ne zavarja az ügyintézését. A panaszos személyazonosságának megállapítása, adatainak BM nyilvántartóból történő lekérése és rögzítése 25 percet vett igénybe, azután a rendőrségi épületből kilépve már használhatta mobiltelefonját.

A Panasztestület felvilágosítást kért abban a kérdésben is, hogy a panaszos panasztételi lehetőségéről való tájékoztatása megtörtént-e és milyen formában. A r. főörzsőrmester azt a tájékoztatást adta, hogy a panaszos az intézkedés végén, a rendőrség épületében közölte, hogy panasszal kíván élni – amit rögzítettek is a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről készült jegyzőkönyvön – azt azonban személyesen fogja megtenni a részére átadott igazoláson szereplő Panasztestületnél.

A BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság határozatot hozott a panaszos által elkövetett szabálysértések elkövetése miatt, és halmazati büntetésként 50.000 forint pénzbírsággal sújtotta.

A szabálysértési határozat indokolása szerint a kérdéses időpontban és helyszínen az intézkedő rendőr igazoltatás céljából megállította a panaszos által vezetett gépkocsit. Az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a panaszos nem rendelkezett érvényes vezetői engedéllyel, illetve a rendőr felszólítására nem volt hajlandó igazolni magát. Az intézkedő rendőrök előállították a panaszost a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányságra. A nyilvántartás adatai szerint a panaszos érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik.

A panaszos cselekményével megvalósította a KRESZ 4. §-ának (3) bekezdésébe és a személyazonosító igazolvány kiadásáról és nyilvántartásáról szóló 168/1999. (XI. 24.) Korm. rendelet 31. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő, közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése, valamint a Szabs. r. 27. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő, személyazonosság igazolásával kapcsolatos kötelességek megszegése szabálysértését.

III.

2011. február 23-án a BRFK XVIII. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának két rendőre a rendőrkapitányság illetékességi területén „Látni és látszani” elnevezésű közlekedésbiztonsági akcióban vett részt. Ennek keretében 14 óra 20 perckor a XVIII. kerület, Vasút és Paula utca kereszteződésénél megállásra intettek egy tehergépkocsit, majd az előírt köszöntést és bemutatkozást követően igazolásra szólították fel annak vezetőjét, a panaszost. Az intézkedés során megállapították, hogy a vezető nem tartotta magánál személyi és menetokmányait, személyazonosító adatainak közlését pedig felszólításra megtagadta. A rendőrök ezt követően lezáratták a tehergépkocsit. A panaszossal közölték, hogy a ruházatát átvizsgálják, majd ezt végrehajtották. Ennek során a szolgálati gépjármű motorháztetejéhez állították a panaszost és felszólították, hogy zsebeit ürítse ki. Ekkor a panaszos a nála található papírpénzt a szolgálati gépjármű motorháztetejére tette, ahonnan az intézkedés során a szél lefújta, de később azt hiánytalanul megtalálta. Ezt követően pedig közölték a panaszossal, hogy személyazonosságának megállapítása céljából a rendőrkapitányságra előállítják. Ez kényszerítő eszköz alkalmazása nélkül 2011. február 23-án 14.20 órakor megtörtént, majd az ügyeletes tisztnek sérülés- és panaszmentesen átadták. Az előállítás során megkérték a rendőrök a panaszost, hogy a mobiltelefonját kapcsolja ki mert ez a szokás a kapitányság épületében, hogy az ügyintézését ne zavarja. A panaszos a kérésnek eleget tett.

A panaszos adatait az ügyeletesen keresztül leellenőrizték, ami alapján a panaszos körözésben nem szerepelt, eltiltás hatálya alatt nem állt, az általa vezetett tehergépkocsi nem volt kivonva a forgalomból. A rendőrök egyúttal szabálysértési feljelentéssel éltek a panaszossal szemben szabálysértés elkövetése miatt.

Az előállítás végeztével annak időtartamáról igazolást adtak a panaszosnak. A panaszos ekkor közölte panasztételi szándékát, továbbá, hogy panaszát a Panasztestület előtt fogja megtenni. Az előállítás oka 2011. február 23-án 15 órakor megszűnt, a panaszos szabadon bocsátása megtörtént.

Mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, mely az intézkedés hangnemére és modorára vonatkozik, mert a rendőri jelentések alapján megállapítottam, hogy a panaszoshoz kérést intéztek a mobiltelefon kikapcsolása vonatkozásában. Ezen kívül a tényállás a hangnem objektív vonatkozásban sértő mivelta tekintetében nem tisztázható, és az érintettek nyilatkozataitól sem várható az ellentét feloldása e vonatkozásban.

A szabálysértés miatt kiszabott pénzbírság összegére vonatkozó részét a panasznak érdemben nem vizsgáltam, mivel arra a hatásköröm nem terjed ki a jelen eljárásban¹.

Az intézkedés jogalapját az elrendelt közlekedésbiztonsági akció teremtette meg. Ennek keretében jogszerűen közlekedésrendészeti ellenőrzés alá vonták a panaszost és járművét átvizsgálták². Az intézkedés megkezdése előtt a napszaknak megfelelően üdvözölte, bemutatkozott, közölte szolgálati helyét és megkezdte az intézkedést. A rendőrt amennyiben egyenruhában teljesít szolgálatot, úgy egyenruhája és az azon elhelyezett azonosítójelvénye igazolja. Ezért alaptalanul sérelmezi a panaszos, hogy a rendőr ugyan bemutatkozott, de nem igazolta magát.

Mivel a panaszos elmondása szerint is tisztában volt azzal, hogy személyazonosságát nem igazolta megfelelően, továbbá ennek tényét közölték is a rendőrök vele, ezért alaptalanul sérelmezi, hogy az intézkedések okáról nem tudott. A személyazonosság megállapítása érdekében a rendőr jogszerűen döntött a panaszos előállítása mellett³.

Alaptalanul sérelmezi a panaszos, hogy a rendőr az ruházatátvizsgálást megelőzően nem hivatkozott jogszabályra az intézkedéssel kapcsolatban. A hatósági intézkedések természetüknél fogva lényegesen különböznek a jogalkalmazás során hozott hatósági határozatoktól abból a szempontból, hogy azok nem minősülnek jogalkalmazásnak, a jogkörrel rendelkező szerv közege bocsátja ki, szóbeli és azonnali végrehajtást igényelnek. Azaz a határozatokkal szemben elvárt részletes indokolási kötelezettséget, esetleg halasztó hatályú jogorvoslati eljárás előzetes lefolytatását sem feltételez azok végrehajtandósága. Ezért rendőr a helyszínen nem köteles konkrét jogszabályhelyre hivatkozni az általa megtenni

---

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés alapján akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 44. § (1) bekezdés szerint a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során

- a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti;
- a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) a) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja.

kívánt intézkedés indokolásaként, csupán ama kötelezettség terheli, hogy amennyiben felszólításának az intézkedés alá vont személy nem tesz eleget, úgy „A törvény nevében!” szavak előre bocsátásával figyelmeztesse az érintettet, hogy szigorúbban fog fellépni⁴. Az intézkedés alá vont személy pedig – néhány kivételtől eltekintve – engedelmességi kötelezettséggel tartozik⁵. A ruházatátvizsgálás jogalapja a személyes szabadság korlátozására tekintettel megvolt⁶. A panaszos az intézkedés során nem igazolta személyazonosságát. A ruházatátvizsgálás erre a körülményre is tekintettel több célt szolgált. Egyrészt a személyazonosság igazolására alkalmas okirat előtalálását, illetve a panaszos biztonságos szállítását. Mindezek alapján a személyes szabadságában korlátozott panaszosnak aránytalan sérelmet nem okozott a ruházata átvizsgálása⁷. Az a tény, hogy a panaszos által a zsebéből kitért papírpénzt a szél elfújta rendőri mulasztás megállapítására nem alkalmas, a panaszost jogsérelem nem érte ebben a tekintetben, hiszen a pénz hiánytalanul a visszakerült a panaszos birtokába.

A rendőrök arra tekintettel, hogy a panaszost az előállítás várható rövid idejére tekintettel nem helyezték el az előállító helyiségben, ezért megkérték, hogy a zavartalan ügyintézés elősegítendő az előállítás időtartamára a mobiltelefon-készülékét kapcsolja ki. Mivel ez egy erkölcsileg elfogadható okból megfogalmazott kérés volt a panaszos irányába, és joghátrányt a rendőr nem helyezett kilátásba, illetve nem is alkalmazott ezzel összefüggésben, ezért a panaszosnak e kérés teljesítése jogsérelem nem okozott.

A panasztételi jogról való tájékoztatás során a panaszos maga nyilvánította ki, hogy a Panasztestület előtt fogja sérelmezni az intézkedést, illetve panasztételi szándékáról is megkérdezték a panaszost, ezért e tekintetben jogsérelem nem érte.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az állásfoglalásában a ruházat átvizsgálás arányosságával, a mobiltelefon kikapcsolására történő felhívással, és az intézkedő rendőr hangnemére, valamint

---

⁴ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (3) bekezdése szerint ha az intézkedés alá vont a rendőr felszólításának nem tesz eleget, az intézkedő rendőr „A törvény nevében!” felszólítással figyelmezteti, hogy szigorúbban lép fel.

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) és (2) bekezdései szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

⁶ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 31. § (1) bekezdés alapján akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

⁷ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. § (1) bekezdés szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.
(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

a jogorvoslati jogra vonatkozóan tett megállapításaival a határozat III. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdései, 31. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés a) pontja, 44. § (1) bekezdése, 92. § (1) - (3) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (3) bekezdése.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (7) bekezdésén alapul.

Budapest, 2011. október „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**